

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за поступак враћања
имовине жртава Холокауста

Београд, ул. Коларчева бр. 7

Број: 46-000758/2019

Датум: 02.10.2026. године

А.Т.

Агенција за реституцију, Јединица за поступак враћања имовине жртава Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Нови Сад, МБ:08968179 из Новог Сада, ул. Јеврејска број 11, коју заступа пуномоћник Бојан Буха, адвокат из Сремске Каменице, ул. Војводе Путника бр. 79, за враћање одузете имовине, на основу члана 12. и 18. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Службени гласник РС“, број 13/16), члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11, 108/13, 142/14 и 88/15 – Одлука УС), на основу члана 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016, 95/2018 – аутентично тумачење и 2/2023 – одлука УС) и на основу члана 2. став 3. и 5. Уредбе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине („Сл. гласник РС“, бр. 29/18), након спроведеног поступка, донела је следеће:

РЕШЕЊЕ

1. **УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине** Јеврејској општини Нови Сад, МБ:08968179, на пољопривредном земљишту и то на **50961/192156 идеалних делова катастарске парцеле број 8356 К.О. Ново Милошево**, укупне површине 19.21.56 ха, уписане у лист непокретности број 5643 К.О. Ново Милошево, и то на уделу који је у јавној својини Републике Србије, са правом коришћења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

2. Обавезује се Република Србија као власник да по правноснажности овог решења пренесу у својину непокретност из тачке 1. диспозитива овог решења.

3. Пољопривредно земљиште из тачке 1. диспозитива решења дато у закуп по основу Уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини број 320-11-6075/142-2019-14, враћа се у државину Јеврејске општине Нови Сад, по истеку 3 (три) године од извршности решења о враћању имовине, ако се закупци и Јеврејска општина Нови Сад другачије не споразумеју, при чему у периоду од стицања својине до ступања у посед, закупци ступају у правни однос за Јеврејском општином Нови Сад, као закупадавцем по уговору који су закључили са претходним власником, односно корисником.

4. На основу овог решења, а по његовој правноснажности, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења, у корист Јеврејске општине Нови Сад у уделу као у тачки 1. диспозитива.

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења.

Образложење

Јеврејска општина Нови Сад из Новог Сада, ул. Јеврејска број 11, коју заступа пуномоћник адвокат Бојан Буха, адвокат из Сремске Каменице, дана 26.02.2019. године, поднела је захтев за враћање одузете имовине, у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, који је заведен код Агенције за реституцију, Јединице за враћање имовине жртва Холокауста под бројем 46-000758/2019, а који је потом прцизиран дана 09.09.2020. године иза бившег власника Задужбине Штраус Саламона и жене му Крисхабер Марије из Бечеја.

Предмет захтева у конкретној управној ствари је пољопривредно земљиште у К.О. Бечеј одузето на основу Одлуке Месног народног одбора у Старом Бечеју број 1434/46 од 23. јануара 1946. године која је потврђена Коначном одлуком Окружног аграрног суда у Новом Саду бр. 582 од 02. фебруара 1946. године, од поседа задужбине Штраус Саламона и рођ. Крисхабер Марије из Старог Бечеја.

Уз захтев су достављени докази побројани у обрасцу Захтева за враћање одузете имовине, као и документација коју је подносилац захтева доставио накнадно и која је здружена списима предмета. Службено лице Агенције извршило је увид у предмет заведен под бројем 46-000770/2019 из ког је преузело Анализу парцела које је Управа за пољопривредно земљиште определила за враћање у К.О. Бачко Градиште, К.О. Бачко Петрово Село, К.О. Бечеј, К.О. Милешево и К.О. Радичевић од дана 13.11.2020. године.

Агенција је дана 05.07.2021. године донела Делимично решење број 46-000758/2019 којим је усвојила захтев и вратила имовину Јеврејској општини Нови Сад и то катастарску парцелу број 12822/1 К.О. Ново Милошево у површини од 77.90.93ха, катастарску парцелу број 12822/4 К.О. Ново Милошево у површини од 00.43.80ха, катастарску парцелу број 12822/5 К.О. Ново Милошево у површини од 01.44.60ха, катастарску парцелу број 12822/6 К.О. Ново Милошево у површини од 03.53.60ха, катастарску парцелу број 12823 К.О. Ново Милошево у површини од 13.25.47ха, 22742/32742 идеална дела катастарске парцеле број 12825 К.О. Ново Милошево, катастарску парцелу број 12827/1 К.О. Ново Милошево у површини од 10.99.96ха, 24500/65456 идеална дела катастарске парцеле број 12827/2 К.О. Ново Милошево, катастарску парцелу број 12827/3 К.О. Ново Милошево у површини од 01.88.78ха, 182251/436316 идеална дела катастарске парцеле број 8358 К.О. Ново Милошево, и 51078/100938 идеална дела катастарске парцеле број 12827/5 К.О. Ново Милошево, док ће о преосталом делу захтева за враћање одузете имовине којим се потражује део парцеле број 8356 К.О. Ново Милошево у површини од 05.09.62ха, одлучити накнадно када се за то стекну законом прописани услови, односно након окончања покренутог поступка за исправку грешке у катастру. Наведено решење је постало правоснажно дана 07.08.2021. године.

Дописом од 27.12.2023. године и 15.01.2024. године, подносилац захтева је прецизирао свој захтев и предложио да Агенција подносиоцу захтева врати имовину и утврди право својине на пољопривредном земљишту и то на катастарској парцели број 8356 К.О. Ново Милошево у уделу од 50961/192156, будући да у катастру за наведену парцелу нема више уписане забележбе вођења поступка за исправку грешке.

На основу спроведеног поступка, одн. писмених доказа у списима предмета и резултата усмене расправе, Агенција је утврдила **следеће чињенично стање:**

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, поступајући орган је утврдио да иза Штраус Саламона и супруге му рођ. Крисхабер Марије из Старог Бечеја, као ни иза задужбине Штраус Саламона и рођ. Крисхабер Марије из Старог Бечеја нема поднетих захтева по одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Читањем статута задужбине Штраус Саламона и жене му Крисхабер Марије утврђено је, између осталог, да се имовина задужбине састоји из некретнина убележених у старобечејском зкњ. ул. 5266 под парцелама број 9786, 9787, 9788, 9789/1, 9789/2, 9790/1 и 9790/2 у површини од 113ј 1306квхв, да је иста основана заједничким тестаментом Штраус Саламона и жене му Крисхабер Марије, да је циљ задужбине, између осталог и одевање сиромашних ђака израелитичке вероисповести и то претходно рођака опоручитеља, те да је одевених десет ђака дужно да на дан смрти опоручитеља одмоле молитву тзв. „кадиш“. Даље је наведено и да је циљ задужбине потпомагање сиротих удовица, сирочади или полусирочади, дотирање сиромашних девојака приликом удаје, као и потпомагање удове пок. Саламона Штрауса са одређеном годишњом рентом од 600 круна отпада, пошто је иста умрла.

Читањем Одлуке Месног народног одбора у Старом Бечеју број 1434/46 од 23. јануара 1946. године утврђено је да посед задужбине Штраус Саламона и жене му рођ. Крисхабер Марије из Старог Бечеја, у целости пада под удар аграрне реформе на основу чл. 3 тач. 3 Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, те да се у корист земљишног фонда извлашћује 113ј 1306квхв и то следеће парцеле: 9786 површине 236квхв, 9787 површине 350квхв, 9788 површине 4ј 1130квхв, 9789/1 (грешком наведено 9889/1) површине 1ј 335квхв, 9789/2 површине 1ј 128квхв, 9790/1 површине 9ј 396квхв и 9790/2 површине 97ј 448квхв, све у К.О. Бечеј.

Читањем Коначне одлуке Окружног аграрног суда у Новом Саду бр. 582 од 02. фебруара 1946. године утврђено је да суд Одлуку Месног народног одбора у Старом Бечеју број 1434 од 23. јануара 1946. године у целости потврђује као правилну и на закону засновану.

Читањем Одлуке о коначном додељивању земљишта из земљишног фонда МНО у Бечеју од 15. јануара 1949. године утврђено је да је задужбина Штраус Саламона и жене му рођ. Крисхабер Марије била власник парцела број 9786 површине 236квхв, 9787 површине 350квхв, 9788 површине 4ј 1130квхв, 9789/1 површине 1ј 335квхв, 9789/2 површине 1ј 128квхв, 9790/1 површине 9ј 396квхв и 9790/2 површине 97ј 448квхв, све у К.О. Бечеј, те да су наведене парцеле додељене у фонд ОНИ као и аграрним инетресентима.

Читањем зкњ. улошка број 5266 К.О. Бечеј, утврђено је да су Штраус Саламон и жена му Крисхабер Марије, од 1905. године били власници парцела број К.О. Бечеј, те да су на основу Одлуке МНО Бечеј бр. 16412/48 и списка аграрне деобе наведене парцеле цепане и потом пренете у друге зкњ. улошке.

Увидом у обавештење РГЗ-Службе за катастар непокретности Бечеј број: 952-2-084/2019-126 од 03.06.2019. године утврђено је да су парцеле које су предмет захтева у К.О. Бечеј биле предмет комасације.

Будући да се предметним захтевом потражује пољопривредно земљиште које је било предмет комасације, подносилац захтева је преко пуномоћника предложио извођење доказа вештачењем путем вештака геодетске струке, те је потом дана 18.11.2020. године Агенција донела закључак о одређивању вештачења у овој управној ствари.

Увидом у налаз вештака са прилозима, примљен у Агенцији, дана 22.12.2020. године, а који је сачинио судски вештак Милорад Качавенда, дипл. инж. геодезије, као и исправку предлога за враћање од 18.01.2021. године, утврђено је да је извршена идентификација одузетих парцела од задужбине Штраус Саламона и жене му рођ. Крисхабер Марије и утврђивање укупне површине одузетог земљиша које је ушло у комасациону масу у поступку комасације, те је на основу наведеног дат предлог за враћање пољопривредног земљишта које је у државној својини на територији јединице локалне самоуправе Нови Бечеј, које по својој класи и култури одговара одузетом земљишту бившег власника.

У складу са налогом поступајућег органа, вештак је, за утврђивање које се земљиште враћа приликом вештачења користио „Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта“ које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа (Сл. гласник РС бр. 18/91, 20/92 и 42/98).

Јасни и објективни механизми за утврђивање вредности одузетог пољопривредног земљишта које се након комасације враћа у натуралном облику, а све имајући у виду класу, културу и вредност земљишта које је ушло у комасациону масу и оног које се враћа, примењују се и у поступку реституције с циљем да не би дошло до ситуације у којој би се нпр. за 1 ха земљишта 7. класе подносиоцима захтева вратио 1 ха земљишта 1. класе. Коришћење критеријума из наведеног техничког упутства је у потпуности у складу са природом и сврхом спровођења поступка комасације где учесници у овом поступку не могу добити по класи и култури вредније земљиште од оног које је унето у комасациону масу. Такође, у хипотетичкој ситуацији да није било одузимања, бивши власници би имали 1-3% мање земљишта након спровођења комасације, па би непримењивањем овог техничког упутства дошло до ситуације да Агенција корисницима реституције врати 1-3% више земљишта него што им припада.

Дакле примена овог техничког упутства, имајући у виду природу поступка комасације, била је једини начин да се корисницима реституције не врати вредније комасирано земљиште од оног које је одузето.

Читањем налаза вештака од 22.12.2020. године, као и исправку предлога за враћање од 18.01.2021. године утврђено је, на основу целокупне документације приложене списима предмета и то првенствено на основу цитираних одлука, да су од задужбине Штраус Саламона и жене му рођ. Крисхабер Марије одузете следеће парцеле у К.О. Бечеј: 9786 површине 236квхв, 9787 површине 350квхв, 9788 површине 4ј 1130квхв, 9789/1 површине 1ј 335квхв, 9789/2 површине 1ј 128квхв, 9790/1 површине 9ј 396квхв и 9790/2 површине 97ј 448квхв. Након рекапитулације вредносних јединица одузетог земљишта и након извршеног свођења појединих катастарских класа на површину прве катастарске класе, прерачунато из хватског у метарски систем утврђено да је задужбини Штраус Саламона и жене му рођ. Крисхабер Марије одузето у К.О. Бечеј 63.00.82 ха њиве 1. класе, у вредности 630082.10 процентбених јединица. С обзиром на наведено, а имајући у виду да у К.О. Бечеј, као ни у осталим катастарским општинама општине Бечеј нема парцела за враћање, вештак је предложио за враћање парцеле из суседне јединице локалне самоуправе Нови Бечеј и то парцеле које су враћене делимичним решењем Агенције од 05.07.2021. године, као и 50962/192156 идеалних делова катастарске парцеле број 8356 К.О. Ново Милошево за коју је вештак Милорад Качавенда накнадно упутио РГЗ СКН Нови Бечеј захтев за исправку грешке, тако да би након исправке грешке удео који би припао Републици Србији износио 50962/192156 уместо 50964/192156 како је уписано у бази катастра. Вештак је такође констатовао да на предложеним парцелама нема изграђених објеката као ни заливног система, те да предложене парцеле имају приступни пут.

На усменој расправи одржаној дана 26.01.2021. године, у одсуству уредно позваног представника Републике Србије, Државног правобранилаштва, Одељење у Новом Саду и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, пуномоћник подносиоца захтева изјавио је да остаје у свему при поднетом захтеву, те да немају примедби на вештачење, као ни на исправку предлога за враћање.

Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду изјаснило се у овој управној ствари поднеском број Рес. 278/20 од 12.10.2020. године у ком је наведено да предлажу да Агенција утврди чињенично стање и чињенице релевантне за доношење одлуке по захтеву подносиоца, а пре свега у смислу одредбе чл. 5 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, те предметни захтев остављају на оцену Агенцији.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде није се изјашњавало у овој управној ствари.

Читањем Анализе парцела које је Управа за пољопривредно земљиште определила за враћање у К.О. Бачко Градиште, К.О. Бачко Петрово Село, К.О. Бечеј, К.О. Милешево и К.О. Радичевић а коју је вештак предао у списе предмета број 46-000770/2019 дана 13.11.2020. године утврђено је да је већина парцела са списка у целости надељена, те да су преостале парцеле у површини мањој од 1 ха, парцеле под спором (за парцеле 10012, 10086, 10407, 1049, 10582, 10590, 10923, 13143, 13149, 13151, 13153, 13155, 13923, 13931, 14024 и 14274/1 К.О. Бачко Градиште Државно правобранилаштво, Одељење Нови Сад покренуло је управни спор, док је за парцеле број 10173, 10507, 10788, 10144, 10145, 13858, 13864/3 К.О. Бачко Градиште Баг АД поднео жалбу на упис права својине и доставио поновни захтев за упис права својине, затим парцла број 14440 К.О. Бачко Петрово Село је узак појас поред насипа који се не обрађује, док је парцеле које имају културу пашњак нису нису подобне за враћање за одузете парцеле које су биле обрадиво земљиште – њиве. Вештак је такође констатовао да су у К.О. Бечеј, К.О. Радичевић и К.О. Милешево све расположиве парцеле већ подељене у поступку реституције или је површина мања од 1 ха.

Читањем парцелника (старо стање) за К.О. Бечеј утврђене су класе и културе одузетог земљишта.

Увидом у електронску базу Републичког геодетског завода дана 02.10.2026. године, утврђено је да је парцела број 8356 К.О. Ново Милошево, у укупној површини од 19ха 21а 56м2, уписана као јавна својина са правом коришћења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде у уделу од 50961/192156 дела.

Из Обавештења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде-Управе за пољопривредно земљиште, које је достављено Агенцији електронским путем дана 29.09.2026. године, утврђено је да је кат.парцела 8356 К.О. Ново Милошево издата у закуп на основу Уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини број 320-11-6075/142-2019-14, односно најкасније до 31.10.2029. године.

Оценом захтева, достављене документације и резултата спроведеног поступка утврђено је да је исти основан, односно да су у конкретном случају испуњени законски услови за доношење решења у смислу одредбе члана 136. Закона о општем управном поступку, о враћању пољопривредног земљишта у К.О. Ново Милошево.

Чланом 1. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се овим законом уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. ст. 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под одузетом имовином подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из чл.2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

У току поступка неспорно је утврђено читањем Одлуке Месног народног одбора у Старом Бечеју број 1434/46 од 23. јануара 1946. године, Коначне одлуке Окружног аграрног суда у Новом Саду бр. 582 од 02. фебруара 1946. године, као и Одлуке о коначном додељивању земљишта из земљишног фонда МНО у Бечеју од 15. јануара 1949. године да је посед задужбине Штраус Саламона и жене му рођ. Крисхабер Марије из Старог Бечеја, у целости пада под удар аграрне реформе на основу чл. 3 тач. 3 Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, те да се у корист земљишног фонда извлашћује

113j 1306квхв и то следеће парцеле: 9786 површине 236квхв, 9787 површине 350квхв, 9788 површине 1130квхв, 9789/1 (грешком наведено 9889/1) површине 1j 335квхв, 9789/2 површине 1j 128квхв, 9790/1 површине 9j 396квхв и 9790/2 површине 97j 448квхв, све у К.О. Бечеј.

Читањем зкњ. улошка број 5266 К.О. Бечеј, утврђено је да су Штраус Саламон и жена му Крисхабер Марије, од 1905. године били власници парцела број К.О. Бечеј, да су на основу Одлуке МНО Бечеј бр. 16412/48 и списка аграрне деобе наведене парцеле цепане и потом пренете у друге зкњ. улошке, те имајући у виду напред наведено овај орган је као неспорно утврдио да је имовина која је предмет захтева, од ранијег власника задужбине Штраус Саламон и жена му Крисхабер Марије, одузета на основу Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, а који пропис је наведен у чл. 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Дакле, како је предметна имовина одузета применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, иста има статус „одузете имовине“ и у смислу Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, те је испуњен услов права на враћање имовине подносиоцу захтева.

Чланом 2. став 1. тачка 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под појмом „бивши власник“ у смислу овог Закона, подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Агенција је, испитујући услове прописане наведеним чланом, ценила чињеницу да је читањем статута задужбине Штраус Саламона и жене му Крисхабер Марије утврђено, између осталог, да се имовина задужбине састоји из некретнина убележених у старобечејском зкњ. ул. 5266 под парцелама број 9786, 9787, 9788, 9789/1, 9789/2, 9790/1 и 9790/2 у површини од 113j 1306квхв, да је иста основана заједничким тестаментом Штраус Саламона и жене му Крисхабер Марије, да је циљ задужбине, између осталог и одевање сиромашних ђака израелитичке вероисповести и то претходно рођака опоручитеља, те да је одевених десет ђака дужно да на дан смрти опоручитеља одмоле молитву тзв. „кадиш“. Даље је наведено и да је циљ задужбине потпомагање сиротих удовица, сирочади или полусирочади, дотирање сиромашних девојака приликом удаје, као и потпомагање удове пок. Саламона Штрауса са одређеном годишњом рентом од 600 круна отпада, пошто је иста умрла. С обзиром на наведено утврђено је да је задужбина Штраус Саламона и жене му Крисхабер Марије била у функцији јеврејске заједнице, због чега је овај орган оценио да су испуњени услови прописани чл. 2. ст. 1 тач. 3. Закона.

Чланом 2. тачка 2. Закона, прописано је да се под имовином без наследника сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавеза обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Како је увидом у електронску базу података Агенције, утврђено да иза Штраус Саламона и његове супруге Крисхабер Марије, односно иза задужбине наведених лица, нема поднетих захтева по Закону о враћању одузете имовине и обештећењу, овај орган је оценио да нема сметњи враћању имовине прописаних чл. 2. ст. 1. тач. 2. Закона.

Чланом 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу.

Даље, на основу налаза и мишљења вештака, као и исправке предлога за наделу, утврђено је да је за враћање предложена, између осталих, и 50962/192156 делова парцеле број 8356 К.О. Ново Милошево из комасационе масе, у државној својини корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, а будући да је подносилац захтева дописом од 15.01.2024. године прецизирао свој захтев и тражи 50961/192156 делова парцеле број 8356 К.О. Ново Милошево, одлучено је као у тачки 1. диспозитива решења, те с обзиром на све напред наведено, као и одредбу члана 24. став 1. Закона о

враћању одузете имовине односно обештећењу којом је прописано да се бившем власнику враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту и шумама, одузетим применом прописа из члана 2. овог закона, док је одредбом члана 24. став 2. прописано да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште, поступајући орган одлучно је као у тачки 1. диспозитива решења.

Поступајући орган је утврдио да се парцела наведена у диспозитиву решења налази на списку парцела које је Управа за пољопривредно земљиште определила за враћање у поступку реституције у складу са одредбом чл. 2 ст. 3 Уредбе Владе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног шумарства и водопривреде и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине („Службени гласник РС“, бр. 29/18). Читањем достављене анализе парцела, као и саме изјаве вештака дате на усменој расправи дана 26.01.2021. године упозореног у смислу чл. 335 Кривичног законика, утврђено је да нема расположивог пољопривредног земљишта за наделу на територији јединице локалне самоуправе Бечеј, те је донета одлука као у тачки 1. диспозитива овог решења и враћено је земљиште у суседној једници локалне самоуправе Нови Бечеј.

Одредбом чл. 15 ст. 1 Закона о враћању имовине и обештећењу прописано је да се враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду, док је у чл. 15 ст. 2 прописано да су предмет враћања подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, стамбене и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Уредбом је у члану 2 став 2 прописано да појам „за то земљиште“ из члана 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (у даљем тексту: Закон), значи да ће се на враћање пољопривредног, односно шумског земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана Закона, сходно примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (рачунање обрачунског фактора „ф“ за прелазак са једне на другу катастарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (свођење површина парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу идентификације) у оквиру главе 2 (обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС“, бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03). У ставу 3 члана 2 прописано је да ће Управа за пољопривредно земљиште (у даљем тексту: Управа), у року од 15 дана од ступања на снагу ове уредбе, а након што јој Агенција достави податке о површинама пољопривредног земљишта које се потражују у катастарским општинама у којима је након одузимања спроведен поступак комасације, утврдити катастарске парцеле у државној својини у површини која ће бити довољна да се до краја спроведе поступак враћања имовине, а које могу бити предмет враћања у смислу Закона и ове уредбе и те податке доставити Агенцији.

Имајући у виду да је чланом 25. став 1. тачка 1 и 2 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је на дан ступања на снагу овог закона на катастарској парцели изграђен објект који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката и ако је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је

предмет захтева за враћање, на основу налаза и мишљења вештака, као и исправке предлога за враћање који је приликом израде налаза излазио на терен, утврђено је да се на парцелама наведеним у диспозитиву овог решења не налазе објекти те да парцела има приступни пут. С обзиром на напред наведено Агенција је нашла да су испуњени услови из чл. 25. став 1. и 2. наведеног закона.

Чланом 25. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине прописано је да се не враћа земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. Имајући у виду да је поступајући орган већ утврдио да су предметне парцеле у јавној својини Републике Србије корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, нађено је да нема препрека за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. наведеног Закона. У складу с напред наведеним поступајући орган је донео одлуку као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Чланом 26. став 2. Закона прописано је да уколико је пољопривредно земљиште, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, дато у закуп, остаје у државини закупца до истека уговора о закупу, ако овим законом није другачије одређено, осим у случају да се странке другачије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта купац плаћа бившем власнику.

С обзиром да је у току поступка утврђено да је да је кат.парцела број 8356 К.О. Ново Милошево издата у закуп на основу Уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини број 320-11-6075/142-2019-14, односно најкасније до 31.10.2029. године, одлучено је као у тачки 3. диспозитива решења, а у смислу одредбе члана 20. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, којом је прописано да купац непокретности која је предмет враћања има право да користи непокретност за обављање своје делатности, али не дуже од три године од извршности решења о враћању имовине, а тим што се бивши власник и обвезник могу и другачије споразумети.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачкама 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива овог решења.

Поступајући орган је имао у виду и остале наводе странака и приложене доказе, али је нашао да су без утицаја на доношење одлуке те из тих разлога исте није посебно образлагао.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, у року од 15 дана од дана пријема решења, у довољном броју примерака за орган и странке, а преко овог органа.

Саветник за поступак враћања
имовине жртава Холокауста
Александар Тимотијевић

Сектор за координацију и надзор

Доставити:

1. Подносиоцу захтева Јеврејској општини Нови Сад, преко пуномоћника Бојана Бухе, адвоката из Сремске Каменице, ул. Војводе Путника бр. 79
2. Државном правобранилаштву, Одељење у Новом Саду, Нови Сад, ул. Сутјеска бр. 3
3. Агенцији за реституцију, централна јединица, Сектор за координацију и надзор
4. у предмет
5. архиви

По правноснажности:

1. Републичкој дирекцији за имовину, Београд, ул. Краља Милана бр. 16
2. Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Нови Бечеј– преко е-шалтера
3. Општини Нови Бечеј, Одсек за финансије и привреду, Нови Бечеј, ул. Жарка Зрењанина бр. 8
4. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд, ул. Немањина бр. 22-26
5. Агенцији за реституцију, централна јединица, Сектор за координацију и надзор

ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

дана 07. 10. 2026